

Hans Johansson

- **Ålder:** 50.
- **Bor:** Hisingen.
- **Yrke:** Konstnär och arbetsökande. Nyligen utförsäkrad som en konsekvens av den i artikeln nämnda Indienresan.
- **Intressen:** Renässansen. Matlagning och natur. Allt från svamp-plockning till promenader.

att målningarna blev ”gräsliga” gav han inte upp. På något vis såg han att detta var viktigt för honom. För tre år sen började han med det allra svåraste; renässansmåleriet.

– Det är disciplinerat och reglerna för hur man målar är stränga. Oljefärgerna måste ligga ”mise en place”, alltså på sin plats på paletten. Man måste vara säker på handen och måla med lätta, gracila tag utan att tveka.

RENÄSSANSMÅLERIET ÄR EN stor utmaning för Hans, men han är glad att han härdat ut för det har gjort honom friskare. Hans dimsyn är borta, mardrömmarna har blivit färre och han kan lättare koncentrera sig för att bara nämna några exempel. Förklaringen ligger i vikten av en bra koordination mellan öga och hand. Tränar man handen så tränar man också psyket.

– Allt har blivit bättre, konstaterar Hans. Indien höll på att ta livet av mig, men det var där det började.

Tack vare måleriet har han fått ett nytt intresse, renässansen; en period då konst, arkitektur och vetenskap blomstrade. Men mycket hände på kort tid och därför försvann exempelvis kunskapen om renässansmåleriet.

– Några anteckningar gjordes aldrig, eftersom mästarna ville bevara hemligheterna. Vi har inte vetat hur de gjorde förrän 2008, då National Gallery i London började använda noggrannare skikttröngen och kunde undersöka tavlorna lager för lager. Alla dessa oljor och pigment, sättet att koka och blanda är en hel vetenskap i sig. Det var nog därför jag föll för det; jag som ville bli kemiingenjör när jag var ung, säger Hans.

INGEMO ORSTADIUS

031-62 40 00 namn@gp.se

Fakta: PTSD

PTSD (Posttraumatiskt stressyndrom) är en form av ångeststörning som kan uppkomma efter ett trauma, exempelvis misshandel, våldtäkt, olycka, krig eller naturkatastrof.

Bild: NICKLAS ELMRIN

KONSTNÄRSSJÄL. Hans Johansson hittade tillbaka till livet med hjälp av måleriet, som bland annat gjort att han fått mycket lättare att koncentrera sig.

Så fick Hans liv en renässans

Hans Johansson testade både akvarell och akryl, innan han till slut hittade sin grej: renässansmåleriet. Sen dess har allt bara blivit bättre.

Det är måndag eftermiddag och Hans Johansson sitter framför sitt staffli i ABF:s lokaler på Järntorget. Vid sidan av sig har han en uppfädd penselväska och ett bakplåtspapper som tjänar som palett. Färgerna är dova; ockra, umbra och terra di sienna. Penseln han målar med är av mårhdår. På staffliet hänger ett

foto av Olivier van Deurens ”Den unge astronomen”; en tavla som Hans hållit på att kopiera i snart tre månader.

– Renässansmåleriet är komplext. Om jag inte skaffat så många grejor hade jag kanske gett upp tidigare, säger han.

Det är först på senare år som Hans

börjat kalla sig konstnär. Som ung hade han tänkt bli kemiingenjör och valde därför tekniska gymnasiet. Men efter trean gjorde han lumpen och var då med om en traumatisk händelse som totalt förändrade hans liv. Exakt vad som hände är oklart, eftersom Hans drabbades av minnesförlust efteråt.

– Men att jag var mycket nära döden, det vet jag i alla fall, säger han och tillägger att han långt senare förstätt att händelsen utlöste PTSD (posttraumatiskt stressyndrom) hos honom.

HANS FICK BLAND annat problem med syn, tal, koordination och koncentration. En stor del av hans intellektuella förmåga försvann också. Innan han gjorde lumpen hade han haft bra betyg, men när han nu skulle försöka gå sitt fjärde år på Teknis misslyckades han trots flera försök. Hans gav upp tanken på en karriär och försörjde sig på diverse ströjobb, bland annat som annonssättare på GP.

– Jag gjorde många misstag där, men kom undan med att jag kunde mer än typograferna, som avskydde datorer.

Hans var glömsk och hade svårt att hålla ordning hemma. Dessutom hade han stora problem med magkatarr, vilket gjorde att han isolerade sig.

– Det kunde gå månader utan att jag träffade en människa.

UNDER EN VISTELSE i Indien 2007 råkade Hans ut för en olycka där han skadade sig så illa att han måste uppsöka sjukhus.

– Genom ett språkligt missförstånd hamnade jag på ”General Hospital” i stället för på ”German Hospital”. Någon där, iförd trädgårdshandskar, sydde ihop mitt ben med bomullstråd, säger Hans och drar upp byxbenet för att visa äret. Sjukhuset saknade riktig toalett och var snuskigt ohygieniskt. Nästa dag tog jag mig till en riktig läkare och hans första fråga var om jag sytt såret själv. Det hade redan hunnit bli infekterat och jag fick ta penicillinur på penicillinur i flera veckor efteråt.

”Det kunde gå månader utan att jag träffade en människa”

MEDICINERINGEN försämrade Hans immunförsvaret och han drabbades av amöbadysenteri. Ensam och fruktansvärt magsjuk isolerade han sig på hotellet och var nära att dö av vätskebrist i värmen. Några slovakier som bodde grannar med honom, sparkade in dörren när han inte öppnade och det räddade förmodligen hans liv. Under sin långa konvalescens uppmanades han att röra sig så lite som möjligt, men något skulle han ju förströ sig med, exempelvis tevespel, schack eller måleri.

– Varför inte måleri, tänkte jag och började med akvarell, eftersom jag trodde att det var det enklaste.

DÅ INGA VYKORT fanns att köpa, tillverkade Hans ett tjugotal sådana med varierande landskapsmotiv och gick sen till posten för att skaffa frimärken.

– ”Ursäkta mig sir, men jag hoppas att inte några barn lurat på er de där korten dyrt”, sa damen på posten. Det var sista gången jag målade akvarell, säger Hans.

Han övergick till akryl och trots